

Araştırma makalesi, Gönderim Tarihi: 22.09.2023; Kabul Tarihi: 09.10.2023
DOI: 10.47129/bartiniibf.1364922

Yönetim Bilişim Sistemleri Bölümü Öğrencilerinin ve Mezunlarının Girişimcilik Niyetini Etkileyen Faktörlerin Araştırılması¹

Doç. Dr. Kamil ÇELİK

Bartın Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Yönetim Bilişim Sistemleri
kcelik@bartin.edu.tr, Orcid ID: 0000-0002-4530-1048

Öğr. Gör. Dr. Ahmet TAŞ

Gümüşhane Üniversitesi Şiran Dursun Keleş Sağlık Hizmetleri MYO Eczane Hizmetleri
ahmettas@gumushane.edu.tr, Orcid ID: 0000-0002-1444-6068

Öz

Girişimcilik eğilimi, girişimcilik yeteneklerini geliştirmek için gereken önemli bir bileşendir. Gençlerin girişimcilik eğitimleri kariyer seçimlerini de etkilediği için eğitim aşamasında onların girişimcilğe yönlendirilmesi, girişimcilik niyetlerinin olumlu değişimini sağlayacaktır. Yönetim Bilişim Sistemleri mezunu öğrencilerin kamu alanında diğer bölüm mezunlarına göre daha az iş imkanı bulunmaktadır. Bu yüzden mezun öğrencilerin kendi girişimlerini oluşturmaları daha faydalı olacaktır. Bunu sağlamak için de Yönetim Bilişim Sistemleri öğrencilerinin girişimcilik niyetini etkileyen faktörlerin araştırılması gerekli görülmüştür. Yapılan analizde girişimcilik eğitimi algısının girişimcilik niyetini etkilediği, ders içeriğinin yeterliliğinin girişimcilik niyetini etkilediği ve öğretim elemanının yetkinliğinin girişimcilik niyetini etkilediği sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Girişimcilik, Girişimcilik Eğitimi, Yönetim Bilişim Sistemleri.

JEL Sınıflandırması: M13, A22, M00

¹ Gümüşhane Üniversitesi Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Kurulu'nun 29/08/2023 tarih ve E-95674917-108.99-204589 sayılı kararıyla Etik Kurul Onay Belgesi alınmıştır.

Investigation of the Factors Affecting the Entrepreneurial Intention of the Students and Graduates of the Department of Management Information Systems

Abstract

The entrepreneurial propensity is an important component needed to develop entrepreneurial abilities. Since entrepreneurship education of young people also affects their career choices, directing them to entrepreneurship during the education phase will provide a positive change in entrepreneurial intentions. Students who graduate from Management Information Systems have fewer job opportunities in the public field than graduates of other departments. Therefore, it will be more beneficial for graduate students to create their own initiatives. In order to achieve this, it was deemed necessary to investigate the factors affecting the entrepreneurial intention of Management Information Systems students. In the analysis, it was concluded that the perception of entrepreneurship education affected the entrepreneurial intention, the adequacy of the course content affected the entrepreneurial intention and the competence of the instructor affected the entrepreneurial intention.

Keywords: Entrepreneurship, Entrepreneurship Education, Management Information Systems.

Jel Classification: M13, A22, M00

1. Giriş

Tarih boyunca gözlemlendiğinde, girişimcilik en köklü insan faaliyetlerinden biri olarak kabul edilebilir. Yeni iş fırsatlarını tespit etmek ve bu fırsatları ekonomik kazanç fırsatlarına dönüştürmek, insanlık için her zaman temel bir öneme sahip olmuştur. Girişimci, yenilikleri cesaretle deneyen, fırsatları izleyen ve bu fırsatları bulduğunda riskleri göze alarak değerlendirmeye çalışan kişidir (Landström, 2005). Girişimcilik, özellikle teknolojik yenilikleri destekleyerek ekonomik etkinliği artırırken yeni mesleklerin ortaya çıkmasına katkı sağlar. Bu nedenle, son yıllarda özellikle gençler arasında girişimciliğe büyük bir ilgi gözlenmektedir (Zhang vd., 2014).

Girişimcilik eğilimi, bir kişinin yeni bir iş girişiminde bulunma olasılığını ifade eder (Yılmaz ve Sözcü, 2019). Özellikle 1980'lerin başından itibaren özel sektörde girişimciliğin yaygınlaşması, ekonomik ve sosyo-kültürel alanlarda çeşitli kalkınma ve gelişmeleri hızlandırmıştır. Bu bağlamda, bir toplumda girişimcilik niyeti taşıyan bireylerin sayısının fazla olması, potansiyel girişimcilerin sayısının yüksek olduğunu gösterir. Ayrıca, girişimcilik niyeti bir kişinin çevresindeki potansiyel fırsatları değerlendirmek, bir işletme kurma ve girişim başlatma düşüncesini yansıtmak anlamına gelir (Karabey, 2013). Girişimcilik niyetlerinin ele alınması, girişimcilik araştırmalarının bir parçasını oluşturur ve bu alanda benzer birçok çalışma

bulunmaktadır. Üniversite öğrencileri ve üniversite mezunları gibi gruplar, bu çalışma alanları içinde özellikle dikkate alınan kategoriler arasında yer almaktadır (Brand vd., 2004). Özellikle üniversite öğrencileri, üniversite eğitimini tamamladıklarında veya mezun olduklarında işsizlik kaygısıyla karşı karşıya kalabilmektedirler. Gençler arasında artan bu kaygı düzeyi, endişe, stres, umutsuzluk, yaşam tatmininde azalma ve psikolojik sorunların ortaya çıkmasına zemin hazırlayabilir (Korkmazer, 2020). Genç yaşta girişimcilik eğilimi, girişimcilik yeteneklerini geliştirmek için gereken önemli bir bileşen olarak kabul edilmektedir (Hisyamuddin, 2010). Ayrıca, girişimciliği genç yaşta geliştirmenin, öğrencilere girişimcilik konusunda olumlu bir tutum aşlamak için uygun bir zaman olduğu belirtilmiştir (İbrahim, 2015).

Girişimcilik eğitiminin kariyer seçimlerini etkileyen girişimci niyetlerin oluşumundaki rolü girişimcilik literatüründe incelenmiştir (Boldureanu vd., 2020). Uygun ve pratik girişimcilik eğitiminin gençler arasında girişimci niyetleri ve davranışları teşvik etmesi beklendiğinden, girişimcilik eğitimi giderek daha fazla araştırılmaktadır (Hoang vd., 2020). Girişimcilik eğitimi sayesinde girişimcilik nitelikleri geliştirilerek girişimcilikle ilgili temel bilgi ve stratejiler nesilden nesile aktarılabilir. Bunun yanı sıra eğitim aracılığıyla iş fırsatlarını arama ve yakalama davranışlarının, zorlu durumlarda risk almanın ve planları gerçekte eylemlere dönüştürme konusunda güçlü bir kararlılığa sahip olmanın bireylerde geliştirilebilecek girişimci özellikler olduğu düşünülmektedir (Kuratko, 2005). Girişimcilikle ilişkili bazı unsurlar iş fırsatlarının belirlenmesini geliştirmektedir (Henry vd., 2005). Girişimcilik eğitimlerine katılanlar, pazara nüfuz etme, kaynak edinimi ve girişimlerin organizasyonu ve yönetimine yönelik stratejileri içeren iş fikirlerinden pazara geçiş hakkında bilgi edinebilmektedirler (Hou vd., 2023). Akademisyenler de girişimcilik eğitiminin amacının üniversite öğrencilerinin girişimciliğe yönelik duygularını teşvik etmek, teşvik etmek ve uyandırmak olduğunun bilincindedir (Zhang vd., 2020).

Bilişim sektörü ile girişimcilik arasındaki ilişki üzerine yapılan bir analiz, bilişim sektöründeki ilerlemelerin girişimcilik faaliyetlerini desteklediğini vurgulamaktadır. Ek olarak, meydana gelen teknolojik gelişmeler, bilişim girişimcilerinin rolünün daha da önemli hale gelmesine neden olmaktadır (Kuvat, 2019). Yönetim bilişim sistemleri, günlük kullanımda bilgi sistemleri, bilgi ve karar alma sistemleri, elektronik bilgi sistemleri olarak sınıflandırılmaktadır. Bu nedenle, yönetim bilişim sistemleri kavramının kapsamı oldukça geniştir (Stair vd., 2008). Yönetim Bilişim Sistemi, temelde bir işletme, kuruluş veya organizasyonun iç ve dış kaynaklarından sayısal olarak işlenmemiş verileri toplayan, bu verileri ihtiyaca uygun bir şekilde işleyen ve bu işlenmiş bilgileri anlamlı bir biçimde sunarak karar alınmasına yardımcı olan bir sistem olarak tanımlanabilir (Laudon vd., 2003).

Dünya çapında olduğu gibi Türkiye'de de, üniversitelerdeki Bilgi ve İletişim Teknolojileri temelindeki Yönetim Bilişim Sistemleri (YBS) bölümlerinin yaygınlaşması, belirli bir programa dayanan bir eğitim çerçevesi içinde hızla artmaktadır. Gelecekteki teknoloji odaklı en kritik mesleklerin büyük olasılıkla bu bölüm mezunları tarafından icra edileceği öngörülmektedir. Yönetim Bilişim Sistemleri

öğretim programları, genellikle kapsayıcı bir perspektife sahip olmayı ve kurumdaki bilişim sistemleri ile ilgili birimleri yönetebilme yeteneklerini kazanmış YBS uzmanlarını yetiştirmeye odaklanmıştır (Henkoğlu ve Şerefoğlu, 2019). Memur alım ilanları incelendiğinde Yönetim Bilişim Sistemleri mezunu öğrencilerin kamu alanında diğer bölüm mezunlarına göre daha az iş imkanı bulunmaktadır. Bu yüzden mezun öğrencilerin kendi girişimlerini oluşturmaları daha faydalı olacaktır. Bunu sağlamak için de Yönetim Bilişim Sistemleri öğrencilerinin girişimcilik niyetini etkileyen faktörlerin araştırılması ve elde edilen sonuçlara göre girişimcilik eğitimine önem verilmesi, müfredatın buna uygun geliştirilmesi ve öğretim üyelerinin yetkinliğinin artırılması gerekmektedir.

2. Literatür Taraması

Girişimcilik eğitimi ve girişimcilik niyetleri hakkında literatürde çok sayıda çalışma bulunmaktadır. Bu çalışmalar incelenecek olursa; Çelik ve Karababa (2018), üniversitede kayıtlı ve işletme dersleri alan potansiyel girişimci olarak görülen öğrencilerin girişimci niyetlerinin demografik faktörlere göre nasıl farklılaştığını incelemek amacıyla bir araştırma gerçekleştirmiştir. Araştırma sonuçlarına göre, girişimci niyetin cinsiyet ve babanın mesleği gibi faktörlere bağlı olarak farklılaştığı görülmüştür. Erkek öğrencilerin, kadın öğrencilere oranla daha yüksek bir girişimci niyeti taşıdığı belirlenmiştir. Tumatı ve Kumar (2022), Ummanlı lisans öğrencilerinin algıladıkları destek ile girişimcilik niyetleri arasındaki ilişkiyi incelemişlerdir. Çalışma sonuçlarına bakıldığında öğrencilerin girişimciliğe yeterli farkındalıklarının olduğunu ve üniversite deneyimi ve bilgisinin onları girişimci olmaya teşvik ettiğini göstermektedir. Aile geliri dışında, baba mesleği, eğitimi ve öğrenim planı, Ummanlı öğrencilerin kendi işlerini kurma niyetleri üzerinde belirgin bir etkisi olmamıştır. Çalışmada ayrıca öğrencilerin algıladığı girişimcilik desteği ile girişimcilik hedefleri arasında bir bağlantı tespit edilmiştir.

Dağlar (2020), girişimcilik eğitimi alarak üniversiteden mezun olan bireylerin girişimcilik eğilimini incelemeyi amaçlamıştır. Analiz sonuçları, girişimcilik eğitimi almış mezunların yüksek bir girişimcilik eğilimine sahip olduklarını göstermiştir. Mezunların demografik özellikleri açısından ise anlamlı bir fark tespit edilmemiştir. Üniversitelerde verilen girişimcilik eğitiminin, mezunlarda bir farkındalık oluşturduğu ve mezuniyet sonrası kendi işlerini kurmalarını teşvik ettiği görülmüştür. Aydemir (2019) tarafından yapılan çalışmada Batman Üniversitesi öğrencilerinin girişimci kişilik özelliklerinin girişimcilik niyeti üzerindeki etkisi test edilmiştir. Analiz sonuçları, girişimcilik niyetinin öğrencilerin kişilik özelliklerine anlamlı düzeyde etki ettiğini ve öğrencilerin kişiliklerine bağlı olarak yüksek düzeyde girişimcilik niyeti taşıdığını göstermiştir. Ahmed ve arkadaşları (2021) üniversite mezunlarının girişimcilik niyetlerine etki eden faktörleri saptamaya yönelik bir çalışma gerçekleştirmiştir. Araştırma sonuçlarına göre, özellikle girişimcilik becerilerine sahip olanların daha yenilikçi ve ilerlemeye yönelik olduğu gözlemlenmiştir. Girişimcilik becerilerine sahip olmayan bireylerin ise istedikleri hedeflere ulaşma konusunda kararlı olmadıkları

görülmüştür. Ayrıca, cinsiyet, medeni durum gibi faktörler açısından girişimcilik eğitimi alan mezunlar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır.

Adeyonu ve arkadaşları (2019), Nijerya'daki lisans öğrencisi tarım öğrencilerinin girişimcilik niyetlerini etkileyen faktörlere odaklanarak bir çalışma yürütmüştür. Çok basamaklı örnekleme teknikleri kullanılarak Nijerya'daki özel, devlet ve federal hükümete ait üniversitelerdeki son sınıf lisans öğrencilerinden bilgi toplanmıştır. Sonuç olarak girişimcilik konusundaki kişisel tutumun, öznel normların ve algılanan eğitim desteğinin öğrencilerin girişim eğilimlerini olumlu olarak etkileyen başlıca faktörler olduğunu tespit etmişlerdir. Aljuwaiber (2021)'in sistematik derlemesinde ise Orta Doğu ve Kuzey Afrika bölgesinde girişimcilik özellikleri ile ilgili araştırmalarını analiz etmiştir. Bu bölgede girişimcilik araştırmalarındaki büyümeye rağmen, belirli faktörler üzerine yapılan araştırmalar eksik kalmaktadır. 2009 ile 2019 yılları arasında yayınlanan 271 çalışmanın analizi, 9 ana araştırma kategorisini tanımlamış ve her bir kategori içinde önemli akademik ilgi çeken temalar belirlenmiştir. Kadın girişimcilik ve cinsiyet, genç girişimcilik ve girişimcilik davranışı ve yönelimi, Orta Doğu ve Kuzey Afrika bölgesinde girişimciliğe yönelik bakışları etkileyen üç ana kategori olarak tespit edilmiştir. Solomon ve arkadaşlarının (2019) Kanada'da yaptıkları araştırmanın amacı, öğrencilerin sosyal girişimcilik kurslarına kayıt durumunu diğer girişimcilik kurslarıyla karşılaştırmak; sosyal girişimcilik kursları ve programlarının diğer girişimcilik kursları ve programlarına göre sunulma sıklığını incelemek, girişimcilik eğilimlerini tespit etmektir. Araştırma sonucu, öğrencilerin sosyal girişimcilik konusundaki talebinin arttığını, ancak kurs ve program tekliflerinin bu talebi karşılamadığını, üniversiteler arası programlar gibi sosyal girişimcilikteki öne çıkan trendlerin daha fazla dikkat gerektirdiğini göstermektedir.

Ndou ve arkadaşlarının (2018) yaptığı çalışma, yedi farklı ülkeden on Avrupa Üniversitesi'ndeki on girişimcilik merkezinin 105 müfredat ve müfredat dışı girişimcilik eğitim programını inceleyen ampirik bir web tabanlı içerik analizi benimsemektedir. Çalışma sonucu olarak eğitimin her seviyedeki öğrencileri, teknoloji girişimciliği için girişimci bir zihinle donatma ihtiyacına karşılık girişimcilik eğilimlerinin olduğu tespit edilmiştir. Israr ve Saleem (2018), üniversite öğrencilerinin girişimci zihniyetini ve yeni bir iş kurma niyetlerini araştırarak, kendi işlerine yönlendirmelerini kısıtlayan etkenleri incelemeyi hedefleyen bir çalışma yapmışlardır. Çalışma sonucuna göre cinsiyet, aile geçmişi, girişimcilik eğitimi, dışadönüklük, uyumluluk ve deneyime açıklık girişimci niyetlerle pozitif ilişkiler gösterirken yaş, önceki notlar ve nörotisizm girişimci niyetlerle negatif ilişki göstermiştir. Anjum ve arkadaşları (2021) ise algılanan yaratıcılık eğiliminin girişimci tutum ve niyetler üzerindeki etkisini incelemek amacıyla araştırma yapmışlardır. Pakistan'ın Lahor ve Islamabad şehirlerinde bulunan sekiz üniversiteden seçilen 330 öğrenciyle yapılan çalışmada algılanan yaratıcılık eğiliminin ve girişimcilik konusundaki tutumun girişimcilik niyetleri üzerinde olumlu bir etkisi olduğunu göstermiştir. Atmone ve ekibinin (2023) çalışması, Endonezyalı üniversite öğrencileri arasında müfredat katılımının ve ders dışı aktivitelerin girişimcilik öz-yeterlik ve girişimcilik niyetleri üzerindeki etkilerini incelemiştir. Araştırma kapsamında, girişimcilik eğitimi almış 733 öğrenciden toplanan veriler kullanılmıştır.

Bulgular, müfredat katılımının ve ders dışı aktivitelerin girişimcilik öz-yeterlik ve girişimcilik niyetleri üzerinde olumlu bir etki yarattığını göstermektedir. Ders dışı aktivitelerin ve girişimcilik öz-yeterliğinin de girişimcilik niyetlerini olumlu bir şekilde etkilediği gözlemlenmiştir. Ancak, müfredatın girişimcilik niyetleri üzerinde bir etkisi olmadığı saptanmıştır.

Manik ve Sidharta'nın (2016) çalışması, öğrencilerin girişimci olma niyetlerini etkileyen faktörleri belirlemeyi amaçlamıştır. Bu araştırma, veri analizi teknikleri ve yapısal denklem modellemeyi içeren kişisel yöntemlerle gerçekleştirilmiştir. Tesadüfi örnekleme yöntemi kullanılarak seçilen 241 öğrenciden veri toplanmıştır. Bulgular, ekonomik fırsatların ve zorlukların, algılanan güvenin, güvenlik ve iş yükünün, öz-yeterliğin ve kolaylaştırıcı koşulların öğrencilerin girişimci olma niyetlerini önemli ölçüde etkilediğini belirtilmiştir. Perez ve Palma'nın (2023) çalışması, bir üniversitenin öğrencileri arasındaki girişimcilik niyeti, yaşam memnuniyeti ve dürtüsellik arasındaki ilişkiyi incelemeyi amaçlamıştır. Araştırma, yönetim ve psikoloji alanlarında öğrenim gören 150 öğrenciyi içeren bir örnekleme dayanmaktadır. Çalışma, girişimcilik niyeti, yaşam memnuniyeti ve dürtüsellik ölçümleri kullanılarak yürütülmüştür. Bulgular, girişimcilik niyeti ile dürtüsellik arasında bir ilişki olduğunu göstermektedir. Yönetim ve psikoloji öğrencileri arasında girişimcilik niyetleri konusunda önemli bir fark bulunmuş ve yönetim öğrencilerinin girişimcilik niyetinin daha yüksek olduğu gözlemlenmiştir. Wu ve ekibinin (2020) çalışması, girişimci davranışları teşvik etme niyetini geliştirmede rol oynayan bilişsel süreçleri incelemek için girişimci farkındalığı kavramını kullanarak bireylerin pazar fırsatlarını tanıma ve keşfetme niyetlerini araştırmayı amaçlamıştır. Bu araştırma, öğrencilerin girişimci davranışlarına yönelik algılarını incelemek için yapılandırılmış bir anket kullanmıştır. Sonuçlar, özellikle tıbbi bilişim alanına odaklanarak girişimcilik niyetlerini daha iyi anlamamıza yardımcı olduğunu göstermektedir.

3. Hipotezler

Üniversite mezunları piyasada yeni oldukları için başarılı ve sürdürülebilir bir iş yaratmaya hazırlanmaları ekonominin gelişmesi ve büyümesi için etkili bir strateji olarak görülüyor. Girişimcilik eğitimi, gençleri girişimci faaliyetlere teşvik etmek için dünya çapında hükümet ve özel kuruluşlar tarafından uygulanan başlıca destek olanaklarından biridir (Ouni ve Boujelbene, 2023). Girişimcilik eğitimi, katılımcıların girişimcilikle ilgili bilgi, beceri, tutum ve kişisel karakterlerini geliştirerek girişimcilik niyetlerini geliştirmeye yönelik bir öğrenme süreci olarak tanımlanabilir (Hussain ve Norashidah, 2015). Eğitim hayatını tamamlayan bir öğrencinin girişimciliğe yönelmesi için girişimcilik konusunda pozitif bir yargıya sahip olması gerekmektedir. Gerekli eğitimler sonucunda öğrencilerin mezun olduktan sonra girişimcilik isteklerinin harekete geçtiğini belirten çalışmalar da bulunmaktadır (Premand vd., 2016).

H1: Olumlu girişimcilik eğitimi algısı (EA) ile öğrencinin girişimcilik niyeti (GN) arasında anlamlı ve pozitif bir ilişki vardır.

Girişimcilik niyetlerini en iyi şekilde harekete geçirmek için gençlere piyasalardaki fırsatlardan yararlanma yollarını öğretmek gerekmektedir. Bu bağlamda ders içeriğinin uygunluğu ve yeterliliği ile girişimcilik niyeti arasında bir bağlantı olması gerekmektedir (Korres vd. 2011). Literatürde, öğrenci girişimcilik niyetinin ders içeriğinin algılanan uygunluğu ve yeterliliği ile ilişkisini açıklayan çok sayıda çalışma bulunmaktadır (Ahmad vd., 2018).

H2: Ders içeriğinin algılanan uygunluğu ve yeterliliği (UY) ile öğrencinin girişimcilik niyeti (GN) arasında anlamlı ve pozitif bir ilişki vardır.

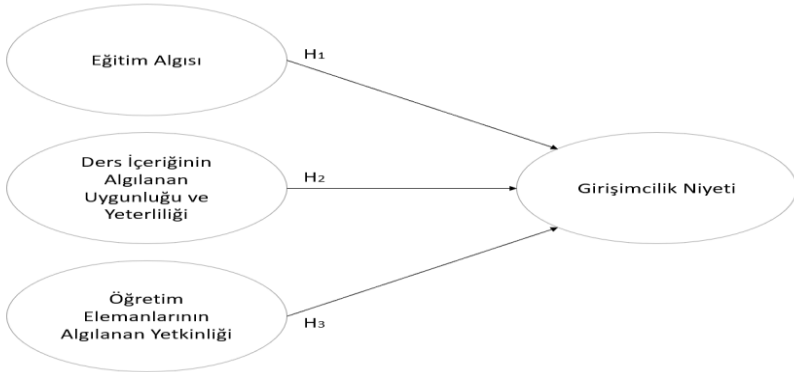
Üniversitede olumlu bir ortamın algılanması, girişimci niyetlerin oluşmasına yardımcı olduğu için çalışan yerine kurucu olma kararına yol açabilir (Souitairis, 2007). Algının, öğrenciler tarafından girişimcilik rollerinin benimsenmesinde kritik bir rol oynaması muhtemeldir (Moy vd., 2003). Girişimciliğin ekonominin temel itici gücü olarak kabul edildiği düşünüldüğünde, mevcut öğretim elemanlarının girişimciliği öğrencilere benimsetmeleri gerekliliği de akla gelmektedir. Buna bağlı olarak şu şekilde bir hipotez oluşturulmuştur:

H3: Öğretim elemanlarının algılanan yetkinliği (YET) ile öğrencinin girişimcilik niyeti (GN) arasında anlamlı ve pozitif bir ilişki vardır.

4. Araştırma Metodolojisi

4.1. Önerilen Araştırma Modeli

Bu çalışmada Yönetim Bilişim Sistemleri bölümü öğrencilerinin ve mezunlarının girişimcilik niyetini etkileyen faktörleri araştırılmaktadır. Bu bağlamda **eğitim algısı, ders içeriğinin algılanan uygunluğu ve yeterliliği, öğretim elemanlarının algılanan yetkinliği ve girişimcilik niyeti** değişkenlerinde oluşan bir araştırma modeli önerilmiştir. Şekil 1’de araştırma modeli yer almaktadır.

Şekil 1. Araştırmada tasarlanan model

4.2. Veri Toplama ve Prosedür

Mevcut çalışmada veri toplama tekniği olarak anket kullanılmıştır. Gümüşhane Üniversitesi Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Kurulu'nun 29/08/2023 tarih ve E-95674917-108.99-204589 sayılı kararıyla Etik Kurul Onay Belgesi alınmıştır. Bunun için Google Forms aracılığıyla online bir anket formu hazırlanmıştır. Bu anketin giriş kısmında çalışmanın amacı ve uygulayıcı bilgileri belirtilmiştir. Anketin ilk kısmında çalışmaya katılan bireylerin demografik özelliklerini anlamaya yönelik sorular sorulmuştur. Anketin ikinci kısmında ise eğitim algısı, ders içeriğinin algılanan uygunluğu ve yeterliliği, öğretim elemanlarının algılanan yetkinliği ve girişimcilik niyeti ölçeklerine ait ifadelere yer verilmiştir. Çalışmanın evrenini Yönetim Bilişim Sistemleri bölümünde eğitim gören öğrenciler oluşturmaktadır. Çalışmanın örnekleme belirlemede kolayda örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Anket linki sosyal medya hesapları, web siteleri, bloglar aracılığıyla çalışmaya katılım sağlayan bireylere ulaştırılmıştır.

4.3. Araştırmada Kullanılan Ölçekler

Mevcut çalışmada anket ifadeleri daha önceki çalışmalardan uyarlanarak elde edilmiştir. Kavramsal çerçevede eğitim algısı, ders içeriğinin algılanan uygunluğu ve yeterliliği, öğretim elemanlarının algılanan yetkinliği ve girişimcilik niyeti olmak dört ana yapı yer almıştır. Kullanılan ölçekler, geçmiş çalışmalardan elde edilmiştir (Adediran & Onifade, 2013; Ajzen, 2002; Aldrich & Martinez, 2001; Choo & Wong, 2006; Iwu vd. 2021; Krueger, Reilly, & Carsrud, 2000; Li'n'an & Chen, 2009; Ozaralli & Rivenburgh, 2016; Peng, Lu, & Kang, 2012; Udo-Imeh et al, 2015, 2016; Van Gelderen et al., 2008). Ankette bulunan bütün ölçeklerdeki maddelerin tepki kategorileri, "1=kesinlikle katılmıyorum, ..., 5=kesinlikle katılıyorum" biçiminde 5'li likert derecelemesine göre hazırlanmıştır.

5. Bulgular

Bu çalışmada demografik verilerin analizi, doğrulayıcı faktör analizi ve yapısal eşitlik modeli analizi R programıyla yapılmıştır. R'in bu çalışmada kullanılmasının nedeni açık kaynak kodlu, güçlü ve kullanıcı dostu bir program olması dolayısıyla (Çelik vd., 2018). Çalışmada yer alan ölçeklerin korelasyon matrisini oluşturmak ve güvenilirliğini ölçmek amacıyla için SPSS 19 kullanılmıştır. Analizde Kolmogrov-Simirnov normallik testi yapılmış ve tüm değişkenler bakımından p değeri 0.05'ten büyük bulunduğu için verilerin normal dağıldığı varsayımı sağlanmıştır.

Araştırmaya 764 öğrenci katılmıştır. Katılımcıların %60'nın (n=457) erkek, %40'nın (n=307) ise kadın olduğu görülmüştür. Katılımcılara üniversitede girişimcilik ile ilgili kaç ders aldıkları sorulmuştur. Katılımcıların %38'nin (n=288) 1 ders, %27'nin (n=209) 2 ders, %14'nün (n=105) 3 ders, %12'nin (n=94) 4 ders, %9'nin (n=68) 5 ders ve üzeri miktarda girişimcilik ile ilgili ders aldıkları tespit edilmiştir. Katılımcıların %43'ü (n=327) halen öğrenimine devam etmektedir. Katılımcıların %57'si (n=437) ise Yönetim Bilişim Sistemleri bölümünden mezun olmuş bireylerdir.

Araştırmada edinilen verilere ait uyum iyiliği değerlerini analiz etmek amacıyla kullanılan uyum indeksleri şu şekildedir: Kikare/ Serbestlik Derecesi (Chiquare/degree of freedom), Karşılaştırmalı Uyum İndeksi (CFI-Comperative Fit Index), Normlaştırılmamış Uyum İndeksi (TLI -Tucker-Lewis Index), Normlaştırılmamış Uyum İndeksi (NNFI-Non-normed Fit Index), Normlaştırılmış Uyum İndeksi (NFI-Normed Fit Index), Fazlalık Uyum indeksi (IFI-Incremental Fit Index), Görelî Merkezi Olmayan İndeks (RNI- Relative Noncentrality Index), Yaklaşık Hataların Ortalama Karekökü (RMSEA-Root Mean Square Error of Approximation).

Tablo 1. Uyum İyiliği Değerleri Tablosu

Uyum İndeksi	Değer	İyi uyum değerleri	Kabul edilebilir uyum değerleri	Sonuç
Ki kare/serbestlik derecesi	1796.728/428=4.19	<3	<5	Kabul Edilebilir
CFI	0.956	>0.95	>0.90	İyi Uyum
TLI	0.952	>0.95	>0.90	İyi Uyum
NNFI	0.952	>0.95	>0.90	İyi Uyum
RFI	0.938	>0.95	>0.90	Kabul Edilebilir
NFI	0.943	>0.95	>0.90	Kabul Edilebilir
IFI	0.956	>0.95	>0.90	İyi Uyum
RNI	0.956	>0.95	>0.90	İyi Uyum
RMSEA	0.065	<0.050	<0.080	Kabul Edilebilir

Tablo 1’de uyum iyiliği değerleri bulunmaktadır. Buna göre incelenen tüm uyum iyiliği değerlerinin kabul edilebilir uyum ya da iyi uyum değerlerine sahip olduğu sonucu elde edilmiştir. Bu durum, önerilen araştırma modeli ile toplanan verilerin uyumlu olduğunu göstermektedir.

Tablo 2. Cronbach Alpha değerleri ve korelasyon matrisi

	α	EA	UY	YET	GN
EA	.971	1			
UY	.961	.767**	1		
YET	.977	.704**	.819**	1	
GN	.953	.626**	.655**	.632**	1

α : Cronbach Alpha, EA: Eğitim Algısı; UY: Ders İçeriğinin Algılanan Uygunluğu ve Yeterliliği; YET: Öğretim Elemanlarının Algılanan Yetkinliği; GN: Girişimcilik Niyeti; **p<0.01

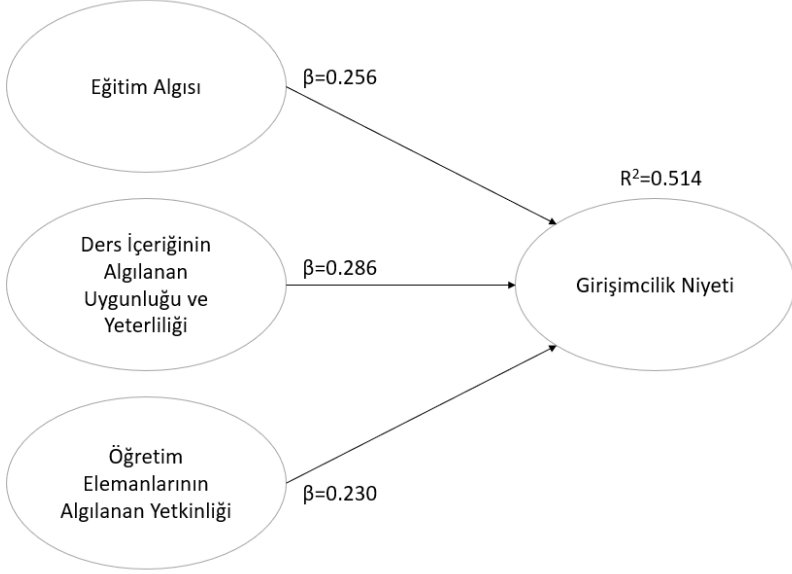
Tablo 2’de tüm ölçeklerin Cronbach Alfa Güvenilirlik Katsayısı ve değişkenler arasındaki korelasyon matrisi yer almaktadır. Kullanılan bütün ölçeklerin Cronbach Alpha katsayısının 0.953 ile 0.977 aralığındaki değerlerde olduğu saptanmıştır. Literatürde yer alan bilgiler ışığında Cronbach Alfa güvenilirlik katsayısının 0.7’nin üzerinde olmalıdır (Nunally, 1978; Iacobucci ve Duhackek, 2003). Elde edilen bulgular ölçeklerin güvenilirlik değerlerinin oldukça yüksek olduğunu göstermektedir.

Değişkenler arasındaki ilişkileri saptamak için korelasyon analizi uygulanmıştır. Analiz neticesinde bütün değişkenler arasında anlamlı ($p < 0.01$) ve olumlu bir ilişki olduğu bulunmuştur. Yapılar arasındaki en güçlü ilişkinin Ders İçeriğinin Algılanan Uygunluğu ve Yeterliliği ile Öğretim Elemanlarının Algılanan Yetkinliği arasında olduğu ($r = 0.819$, $p < 0.01$), en zayıf ilişkinin ise Eğitim Algısı ile Girişimcilik Niyeti arasında ($r = 0.626$, $p < 0.01$) olduğu saptanmıştır.

Tablo 3. Yapısal Eşitlik Modeli Analizi

Hipotezler	Std. Hata	z- değeri	p- değeri	Std. β	Kabul/Red
H1: Olumlu girişimcilik eğitimi algısı (EA) ile öğrencinin girişimcilik niyeti (GN) arasında anlamlı ve pozitif bir ilişki vardır.	0.069	5.310	0.000	0.256	Kabul
H2: Ders içeriğinin algılanan uygunluğu ve yeterliliği (UY) ile öğrencinin girişimcilik niyeti (GN) arasında anlamlı ve pozitif bir ilişki vardır.	0.091	4.512	0.000	0.286	Kabul
H3: Öğretim elemanlarının algılanan yetkinliği (YET) ile öğrencinin girişimcilik niyeti (GN) arasında anlamlı ve pozitif bir ilişki vardır.	0.077	4.282	0.000	0.230	Kabul

Yapısal eşitlik modeli analizi sonucunda desteklenen ve desteklenmeyen hipotezler Tablo 3’te gösterilmiştir. Buna göre önerilen tüm hipotezler desteklenmiştir. Değişkenler arasındaki β katsayıları ve R^2 değerleri ve anlamlılık düzeyleri Şekil 2’de gösterilmiştir.

Şekil 2. Değişkenler arasındaki Standardize β katsayıları ve R^2 değeri (** $p < 0.01$, * $p < 0.05$)

Sonuç

Bilgi ve iletişim teknolojilerindeki ilerlemeler, bilgi yönetimi perspektifinden bakıldığında günlük yaşamı ve birçok bilim dalını etkileyen önemli değişikliklere neden olmaktadır. Farklı disiplinler için teknolojiye dayalı çözüm arayışları, yeni bilim alanlarının ortaya çıkmasına yol açarak bilgisayar bilimleri ve bilgi yönetimi sahalarına etki etmektedir. İncelenen literatür, geleceğin bilgi ve iletişim teknolojilerine dayalı en önemli meslekleri ve bu mesleklerin sağlayıcı alanlarını öne çıkaran birçok kaynağın, bilgi yönetimi ve karar destek süreçlerinin etkisi nedeniyle Bilgi Yönetimi ve Sistemleri (YBS) alanını vurguladığını göstermektedir. Bilgi ve iletişim teknolojileriyle ilgili son yılların en popüler ve tartışılan konularının YBS bölümleri tarafından ele alınması ve bu alandaki doktora seviyesindeki uzmanlara olan talep, YBS bilim alanının zaman içinde daha da ilgi çekici hale gelmesine yol açmaktadır. Bu durum, Türkiye’de de her yıl sayıları artan YBS bölümlerinin üniversite adaylarının daha fazla ilgisini çekeceğinin önemli bir göstergesini oluşturmaktadır.

Türkiye’de hem kamu hem de özel üniversitelerde Yönetim Bilişim Sistemleri bölümlerinin hızla yaygınlaşması, akademik camianın bu alana olan ilgisini yansıtmaktadır. Aynı zamanda, iş dünyasında teknolojinin sadece teknik bir konu olmadığını anlayan işletmelerin sayısının artması, iş dünyasının da YBS alanına olan ilgisini artırmıştır. Yönetim bilişim sistemleri, sürekli genişleyen bir alan olduğundan, YBS bölümleri bu alanda önemli sorumluluklar üstlenmektedir. Bu nedenle, nitelikli

insan kaynağının gereksinimini karşılamak için donanımlı, sektörel ihtiyaçların farkında olan ve geleceğini bu yönde planlayan öğrenci profili yetiştirilmesi oldukça kritik bir öneme sahiptir.

Bu çalışmada yönetim bilişim sistemleri bölümü öğrencilerinin ve mezunlarının girişimcilik niyetini etkileyen faktörlerin araştırılmasına yönelik girişimler anlatılmıştır. Çalışmada eğitim algısı, ders içeriğinin algılanan uygunluğu ve yeterliliği, öğretim elemanlarının algılanan yetkinliği ve girişimcilik niyeti incelenmiştir. Çalışma, öncelikle ilgili konuları ele alan az sayıda çalışmanın olduğunu ortaya koyan literatürün ana gövdesini gözden geçirerek başlamıştır. Demografik verilerin analizi, doğrulayıcı faktör analizi ve yapısal eşitlik modeli analiz R programıyla yapılmıştır. Yapılan analiz sonucunda incelenen tüm uyum iyiliği değerlerinin kabul edilebilir uyum veya iyi uyum değerlerine sahip olduğundan dolayı önerilen araştırma modeli ile toplanan verilerin uyumlu olduğu görülmüştür. Güvenirlilik analizi sonucunda ölçeklerin güvenilirliklerin oldukça yüksek çıkmıştır. Ayrıca tüm değişkenler arasında anlamlı ve pozitif bir ilişki olduğu tespit edilmiştir. Yapılar arasındaki en güçlü ilişkinin Ders İçeriğinin Algılanan Uygunluğu ve Yeterliliği ile Öğretim Elemanlarının Algılanan Yetkinliği arasında olduğu, en zayıf ilişkinin ise Eğitim Algısı ile Girişimcilik Niyeti arasında olduğu saptanmıştır.

Bu çalışmanın sonuçları incelendiğinde, tüm hipotezlerin desteklendiği ve buna bağlı olarak girişimcilik eğitimi algısının girişimcilik niyetini etkilediği, ders içeriğinin yeterliliğinin girişimcilik niyetini etkilediği ve öğretim elemanının yetkinliğinin girişimcilik niyetini etkilediği sonucuna ulaşılmıştır. Bu çalışma gelecekteki araştırmalara katkı sağlayarak yönetim bilişim sistemleri bölümü öğrencilerinin ve mezunlarının girişimcilik niyetini etkileyen faktörlerin belirlenmesine yardımcı olacaktır. Literatürde bu konuyla ilgili araştırmaların kısıtlı olmasından dolayı daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır.

Etik Beyanı: Çalışma için Gümüşhane Üniversitesi Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Kurulu'nun 29/08/2023 tarih ve E-95674917-108.99-204589 sayılı kararıyla Etik Kurul Onay Belgesi alınmıştır..

Katkı Oranı Beyanı: Makalenin hazırlanmasında, geliştirilmesinde ve yayınlanmasında Kamil Çelik %55 ve Ahmet TAŞ %45 oranında katkı sağlamıştır.

Çıkar Çatışması: Makalenin yazar/yazarlarının, çalışma kapsamında herhangi bir kişisel ve finansal çıkar çatışması yoktur.

Kaynakça

Adediran, A. A., & Onifade, C. A. (2013). The perception of students on the need for entrepreneurship education in teacher education programme. *Global Journal of Human-Social Science*, 13(3), 71–79.

- Adeyonu, A., Balogun, O., & Obaniyi, K. (2019). Factors influencing entrepreneurial intentions of undergraduate agricultural students in Nigeria. *Yuzuncu Yıl University Journal of Agricultural Sciences*, 29(4), 669-676.
- Ahmad, S. Z., Bakar, A. R. A., & Ahmad, N. (2018). An evaluation of teaching methods of entrepreneurship in hospitality and tourism programs. *The International Journal of Management Education*, 16(1), 14-25.
- Ahmed, T., Ibrahim, M., Nadeem, A. H., Aslam, S., Ahmad, S. F., & Yasin, Y. (2021). Identification Of Factors Influencing Entrepreneurial Intentions Of Academic Institutions Graduate. *PalArch's Journal of Archaeology of Egypt/Egyptology*, 18(10), 742-768.
- Ajzen, I. (2002). Constructing a TPB questionnaire: Conceptual and methodological considerations. Amherst: Working Paper, University of Massachusetts.
- Aldrich, H. E., & Martinez, M. A. (2001). Many are called, few are chosen: An evolutionary perspective for the study of entrepreneurship. *Entrepreneurship: Theory and Practice*, 25, 41-56.
- Aljuwaiber, A. (2021). Entrepreneurship research in the Middle East and North Africa: trends, challenges, and sustainability issues. *Journal of Entrepreneurship in Emerging Economies*, 13(3), 380-426.
- Anjum, T., Farrukh, M., Heidler, P., & Tautiva, J. A. D. (2021). Entrepreneurial intention: Creativity, entrepreneurship, and university support. *Journal of Open Innovation: Technology, Market, and Complexity*, 7(1), 11.
- Atmono, D., Rahmattullah, M., Setiawan, A., Mustofa, R. H., Pramudita, D. A., Ulfatun, T., ... & Mustofa, A. (2023). The effect of entrepreneurial education on university student's entrepreneurial self-efficacy and entrepreneurial intention. *International Journal of Evaluation and Research in Education (IJERE)*, 12(1), 495.
- Aydemir, Y. (2019). Üniversite Öğrencilerinin Girişimcilik Eğilimlerinin Kişilik Özellikleri Bakımından İncelenmesi: Batman Üniversitesi Örneği. *Girişimcilik ve Kalkınma Dergisi*, 14(2), 247-261
- Boldureanu, G., Ionescu, A. M., Bercu, A. M., Bedrule-Grigoruță, M. V., & Boldureanu, D. (2020). Entrepreneurship education through successful entrepreneurial models in higher education institutions. *Sustainability*, 12(3), 1267.
- Brand, M. J., van Praag, M., Ombach, M., Bodewes, W., & van Gelderen, M. (2004). Some advances in the explanation of entrepreneurial intentions. *University of*

- Illinois at Urbana-Champaign's Academy for Entrepreneurial Leadership
Historical Research Reference in Entrepreneurship.
- Choo, S., & Wong, M. (2006). Entrepreneurial intention: Triggers and barriers to new
venture creations in Singapore. *Singapore Management Review*, 28(2), 47–64.
- Çelik, K., Özköse, H. and Güteryüz, S. (2018). R ile Yapısal Eşitlik Modeli, *Avrasya
Sosyal ve Ekonomi Araştırmaları Dergisi*, 5(10), 38-48.
- Çelik, M., & Karababa, A. G. (2018). Girişimcilik niyetlerinin demografik faktörlere
göre incelenmesi. *Girişimcilik ve Kalkınma Dergisi*, 13(1), 57-67.
- Dağlar, H. (2020). Girişimcilik eğitimi alan üniversite mezunlarının girişimcilik eğilimi
üzerine bir araştırma. *Gümüşhane Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 11(3),
816-830.
- Henkoğlu, T., & Şerefoğlu, H. (2019). Yönetim Bilişim Sistemleri Bölümü Öğretim
Programlarının Bilgi Yönetimi Açısından Değerlendirilmesi. *Yükseköğretim ve
Bilim Dergisi*, (3), 587-602.
- Henry, C., Hill, F., & Leitch, C. (2005). Entrepreneurship education and training: can
entrepreneurship be taught? Part II. *Education+ training*, 47(3), 158-169.
- Hisyamuddin, H. (2010). Pendidikan keusahawanan dan tekad keusahawanan. In Z. A.
Hassan (Eds.), *Memperkasa Tekad Keusahawanan Pelajar* (pp. 1-8). Serdang:
Penerbit Universiti Putra Malaysia.
- Hoang, G., Le, T. T. T., Tran, A. K. T., & Du, T. (2020). Entrepreneurship education
and entrepreneurial intentions of university students in Vietnam: the mediating
roles of self-efficacy and learning orientation. *Education+ Training*, 63(1), 115-
133.
- Hou, F., Qi, M. D., Su, Y., Wu, Y. J., & Tang, J. Y. (2023). How does university-based
entrepreneurship education facilitate the development of entrepreneurial
Intention? Integrating passion-and competency-based perspectives. *The
International Journal of Management Education*, 21(2), 100798.
- Hussain, A., & Norashidah, D. (2015). Impact of entrepreneurial education on
entrepreneurial intentions of Pakistani Students. *Journal of Entrepreneurship and
Business Innovation*, 2(1), 43-53.
- Iacobucci, D., & Duhachek, A. (2003). Advancing alpha: Measuring reliability with
confidence. *Journal of consumer psychology*, 13(4), 478-487
- Ibrahim, W. N. A., Bakar, A. R., Asimiran, S., Mohamed, S., & Zakaria, N. S. (2015).
Impact of Entrepreneurship Education on the Entrepreneurial Intentions of

- Students in Technical and Vocational Education and Training Institutions (TVET) in Malaysia. *International Education Studies*, 8(12), 141-156.
- Israr, M., & Saleem, M. (2018). Entrepreneurial intentions among university students in Italy. *Journal of Global Entrepreneurship Research*, 8(1), 1-14.
- Iwu, C., Opute, A., Nchu, R., Eresia-Eke, C., Tengeh, R., Jaiyeoba, O., & Aliyu, O. (2021). Entrepreneurship education, curriculum and lecturer-competency as antecedents of student entrepreneurial intention. *The International Journal of Management Education*, 19 (1).
- Karabey, C. N. (2013), "Girişimsel Düşünceyi Anlamak: Düşünme Tarzı Ve Risk Tercihinin Girişimsel Özyetkinlik ve Girişimcilik Niyeti İle İlişkisi", Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, 18 (3), 143-159.
- Korkmazer, F. (2020). Üniversite Öğrencilerinin İşsizlik Kaygısı Algılarının İncelenmesi. *Business Economics and Management Research Journal*, 3(2), 141-152.
- Korres, G. M., Papanis, E., Kokkinou, A., & Giavrimis, P. (2011). Measuring entrepreneurship and innovation activities in EU. *Interdisciplinary Journal of contemporary research in business*, 3(3), 1155-1167.
- Krueger, N., Reilly, M., & Carsrud, A. (2000). Competing models of entrepreneurial intentions. *Journal of Business Venturing*, 15(5-6), 411-432.
- Kuratko, D. F. (2005). The emergence of entrepreneurship education: Development, trends, and challenges. *Entrepreneurship theory and practice*, 29(5), 577-597.
- Kuvat, Ö. (2019). Bilişim sektöründe girişimcilik, Balıkesir üniversitesi bilgisayar mühendisliği öğrencilerinin girişimcilik eğilim ve niyetleri üzerine bir araştırma. *Yönetim ve Ekonomi Dergisi*, 26(1), 295-308.
- Landstrom, H. (2005). *Pioneers in entrepreneurship and small business research*. New York:Springer
- Laudon, Kenneth ve Jane (2003), *Essentials of Management Information Systems*, Prentice Hall, New York.
- Liñ'an, F., & Chen, Y. (2009). Development and cross-cultural application of a specific instrument to measure Entrepreneurial Intentions. *Entrepreneurial Theory and Practice*, 33(3), 593-617.
- Manik, E., & Sidharta, I. (2016). Entrepreneurial intention on studentpreneurs to become entrepreneur. *International Review of Management and Marketing*, 6(3), 625-630.

- Moy, J. W., Luk, V. W., & Wright, P. C. (2003). Perceptions of entrepreneurship as a career: Views of young people in Hong Kong. *Equal Opportunities International*, 22(4), 16-40.
- Ndou, V., Secundo, G., Schiuma, G., & Passiante, G. (2018). Insights for shaping entrepreneurship education: Evidence from the European entrepreneurship centers. *Sustainability*, 10(11), 4323.
- Nunnally, J. C. (1978). *Psychometric Theory*, 2nd ed. New York: McGraw-Hill.
- Ouni, S., & Boujelbene, Y. (2023). The mediating role of big five traits and self-efficacy on the relationship between entrepreneurship education and entrepreneurial behavior: study of Tunisian university graduate employees. *Evaluation and Program Planning*, 102325.
- Ozaralli, N., & Rivenburgh, N. K. (2016). Entrepreneurial intention: antecedents to entrepreneurial behaviour in the U.S.A and Turkey. *Journal of Global Entrepreneurship Research*, 6, 3.
- Peng, Z., Lu, G., & Kang, H. (2012). Entrepreneurial intentions and its influencing factors: A survey of the University students in Xi'an China. *Creative Education*, 3 (Supplement), 95–100.
- Perez, A. D. M. A., & Palma, S. V. M. (2023). Entrepreneurial Intention, Life Satisfaction, and Impulsivity in University Students.
- Premand, P., Brodmann, S., Almeida, R., Grun, R., & Barouni, M. (2016). Entrepreneurship education and entry into self-employment among university graduates. *World Development*, 77, 311-327.
- Solomon, G. T., Alabduljader, N., & Ramani, R. S. (2019). Knowledge management and social entrepreneurship education: lessons learned from an exploratory two-country study. *Journal of Knowledge Management*, 23(10), 1984-2006.
- Souitaris, V., Zerbinati, S., & Al-Laham, A. (2007). Do entrepreneurship programmes raise entrepreneurial intention of science and engineering students? The effect of learning, inspiration and resources. *Journal of Business venturing*, 22(4), 566-591.
- Stair, Ralph, Reynolds, George (2008), *Principles of Information Systems*, Course Technology, Boston.
- Tumati, R., & Kumar, N. J. (2022). Perceived Support And Entrepreneurial Intentions Among Omani Undergraduate Students. *Journal of Management Marketing and Logistics*, 9(4), 156-164.

- Udo-Imeh, P., Bello, K. B., & Danjuma, I. (2015). Influence of entrepreneurial development programme on entrepreneurial intentions amongst final year students in two public Universities in Nigeria. *International Journal of Humanities, Social Sciences and Education*, 2(6), 187–196.
- Udo-Imeh, P., Magaji, B., Hamidu, A., & Yakubu, K. (2016). Perceptions of entrepreneurship education by engineering students of Modibbo Adama University of Technology, Yola, Nigeria. *African Journal of Business Management*, 10(14), 353–360.
- Van Gelderen, M., Brand, M., Van Praag, M., Bodewes, W., Poutsma, E., & Van Gils, A. (2008). Explaining Entrepreneurial Intentions by means of the Theory of Planned Behaviour. *Career Development International*, 13(6), 538–559.
- Wu, W. H., Wei, C. W., Yu, M. C., & Kao, H. Y. (2020). Exploring factors surrounding students' entrepreneurial intentions in medical informatics: the theory of planning behavior perspective. *Frontiers in psychology*, 11, 544887.
- Yılmaz, T., & Sözcän, Z. (2019). Kişilik özelliklerinin girişimcilik eğilimi üzerine etkisi: Sakarya üniversitesi örneği. *Bilgi Sosyal Bilimler Dergisi*, 21(1), 78-107.
- Zhang, S. N., Li, Y. Q., Liu, C. H., & Ruan, W. Q. (2020). Critical factors identification and prediction of tourism and hospitality students' entrepreneurial intention. *Journal of Hospitality, Leisure, Sport & Tourism Education*, 26, 100234.
- Zhang, Y., Duysters, G. ve Clodt, M. (2014). "The Role of Entrepreneurship Education as a Predictor of University Students' Entrepreneurial Intention." *International Entrepreneurship and Management Journal*, C/S. 10 (3), 623-641.